

Jílovský školák č. 2

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy

ročník II., říjen 2009

PŘIVÍTALI JSME U NÁS PŘÁTELE Z HOLZGERLINGENU

Žáci holzgerlingenské školy jsme mimo jiné pozvali na výlet do Prahy. Prohlédli si tam historické památky, ale navštívili také fotbalový stadion SK Slavia. Snímky: archiv školy

Žáci z naší školy a z německé školy v Holzgerlingenu se letos zúčastnili výměnného pobytu. Jílovské děti se odjely v červnu podívat do Německa a na oplátku přijeli němečtí školáci 5. října k nám. Byli ubytováni v rodinách jílovských kamarádů a 9. 10. se opět vrátili domů.

Gabriela Vacková

NA CO SE TĚŠÍME

CO NÁS ČEKÁ V LISTOPADU

- ✿ **Fotografování na 1. stupni - proběhne hned na začátku měsíce.**
- ✿ **V pondělí 16. 11. bude na naší škole ředitelské volno. Víkend si tak se státním svátkem 17. 11. prodloužíme o dva dny. Hurá!**
- ✿ **Ve středu 18. 11. se budou konat třídní schůzky. Znáte někoho, kdo se na ně těší?**
- ✿ **27. 11. zahájíme ve škole advent tradičním jarmarkem. To už se budeme těšit na Vánoce. (r)**

BYL TO UŽITEČNÝ A ZÁBAVNÝ TÝDEN

Dne 5. října k nám do školy přijela dlouho očekávaná návštěva z Německa, která se u nás zdržela celkem pět dní. Naši hosté byli z Holzgerlingenu, což je partnerské město Jílového u Prahy. Už léta mezi sebou pořádají výměnné akce. V minulém školním roce

navštívili někteří jílovští školáci Holzgerlingen a nyní se německé děti vydaly k nám. Ubytovaly se v našich rodinách, abychom se navzájem seznámili a poznali, jak se žije v jiných zemích. Procvičili jsme si tak angličtinu a někteří z nás taky němčinu.

U nás doma byla ubytovaná Sany. První den jsme se navzájem hodně styděly - já, moje sestra i Sany. Večer byl našťastí uvítací a seznamovací večírek v restauraci U Floriána, kde jsme mohli společně jíst, tančit a povídat si.

Pokračování na str. 2

REDAKCE ŠKOLÁKA MÁ POSILU

Minulý rok zažil novinářský kroužek ztrátu. Odešly od nás totiž tři šikovné novinářky, které letos nastoupily na gymnázia a střední školu. Proto se kroužek rozhodl, že musí najít další pomocníky, a loni jsme dali výzvu do novin. Letos se k nám opravdu přidali čtyři noví zájemci o novinařinu. Jsou to dvě děvčata a dva kluci - Gábina Vacková (8. A), Bára Džerengová (5. A), Jirka Janoušek (3. B) a Filip Rabiňák (6. A). Jílovského školáka vydáváme každý měsíc, takže každý nový pomocník se hodí. Jsme moc rádi, že k nám přibyli novináři, a těšíme se na další vydání našich školních novin.

Dominika Rybářová

A JE TU PODZIM!

I malé dítě ví, že podzim je roční období - přechod mezi létem a zimou. Rostliny a zvířátka se ukládají k zimnímu spánku. Zvěř si dělá zásoby na zimu, i rostliny se připravují na chladné období. Stromům opadávají listy, některé rostliny usychají, aby na jaře zase začaly růst. Ale i na člověka podzim působí. Někteří lidé jsou unavení, nemocní, někdo může mít i deprese.

Podzim má ale také svou hezkou stránku. Je krásně barevný a tím je veselý. Když vyjdu někde na louku, vidím to krásně zabarvené listí a spoustu draků. Asi nikdo si bez nich nedovede podzim představit. Já se na tu dobu vždycky těším. Těším se, až budu jako každý rok zase pouštět draka.

Barbara Kahounová

AKTUÁLNĚ

Tento rok nás zima a chladné počasí opravdu zaskočily nepřípravené. Jak všichni dobře víte, začalo sněžit už okolo třináctého října. Opravdu velmi brzy. A tak mě napadá, když začal padat sníh už teď, jestli by se nedaly přesunout Vánoce z prosince na říjen. No řekněte, kdo nemá rád dárky...!? Bohužel ale o tom můžeme jen snít a hezky čekat na prosinec.

I když mám sníh ráda, je pro mne těžké zvyknout si na tu říjnovou chumelenici. Vždyť před několika dny ještě hřálo sluníčko! Ale já doufám, že se zase ukáže. A pak teprve může klidně spadnout pořádná nadílka sněhu. Ale nejlépe až o Vánocích!

Alina Malyš

BYL TO UŽITEČNÝ A ZÁBAVNÝ TÝDEN

Pokračování ze str. 1

Druhý den jeli němečtí hosté do Kutné Hory. My jsme bohužel zůstali ve škole a museli se učit. Ale večer zas byla zábava, já totiž slavila narozeniny. Ve středu jsme první dvě vyučovací hodiny byli s Němci ve škole a pak začal sportovní den. Pro mne byl bohužel trochu tragický, já si při fotbale narazila ruku, takže ji mám

v dlazi. Ten den to byl tedy foťr - jeli jsme do nemocnice v Krči, pak do Mořského světa v Praze, do Dinoparku v Plzni a taky do řecké restaurace.

Čtvrtý den byla v plánu prohlídka Pražského hradu a SK Slavia a samozřejmě nákupy na Chodově. Večer se konala diskotéka. Pátý den následovala návštěva aquaparku v Průhoncích, ale jelikož

jsme se museli s německými přáteli rozloučit, byl ten den smutný. Těch pár dní ale bylo úžasných, i proto, že jsem se skamarádila se Sany. Fakt užitečný a zábavný týden!

Alina Malyš

ZPRÁVY ZE ŠKOLY

● **V letošním školním roce** u nás přibily nové paní učitelky. Na prvním stupni jsou to Jana Matoušková (1. tř.) a Kamila Lacinová (5. tř.), na druhém stupni je nová tělocvikářka Jana Bloudková. (oggy)

● **24. 9. 2009 se v Babicích** uskutečnila sportovní olympiáda Open Gate. Naše škola tam vyslala 19 nejlepších žáků z 6. a 7. tříd. Umístili jsme se dobře, dokonce nejlépe, vyhráli jsme 1. místo. Jsme prostě nejlepší! (baka)

● **V pondělí 28. 9. 2009** jsme oslavili státní svátek Den české státnosti. Pro všechny žáky i učitele ve škole znamenal tento den prodloužený víkend. Místo obvyklých dvou dnů jsme byli doma v sobotu, v neděli i v pondělí. Leckdo by si takový státní svátek přál každý týden. (dory)

● **Ve středu 30. září** odjeli žáci 8. B na Kvildu na Šumavě na „tmelení“. Byli tam až do pátku 2. 10. a všem se tam líbilo. (ga)

● **Ve čtvrtek 8. 10.** se konala diskotéka na počest německých návštěvníků. Výzdobu připravovaly osmé třídy. Diskotéka se konala v tělocvičně naší školy. Já u té slávy sice nebyla, ale věřím že se akce vydařila. (kiki)

Na sportovní olympiádě Open Gate Babice se družstvo naší školy umístilo jako první. Gratulujeme účastníkům, kteří nás v soutěži reprezentovali.

Foto: archiv ZŠ

8. A SE TMELILA A FOTOGRAFOVALA

Už jsme zase o rok starší, tedy v osmé třídě, a proto mě a celou naši třídu čekalo další „tmelení“. Tentokrát se konalo od středy 9. do pátku 11. září v Jindřichově Hradci. Zahrnovalo také seminář o fotografování v Národním muzeu fotografie. Jela s námi samozřejmě naše třídní učitelka V. Šilháčková a doprovázela ji naše bývalá učitelka z prvního stupně A. Dvořáčková, která tam měla i funkci zdravotnice.

Ve středu ráno jsme autobusem dojeli do Benešova a potom nás už čekala cesta vlakem do Jindřichova Hradce. Jen co jsme došli do penzionu a hostelu „U tkadlen“ a trochu se zabydleli, vydali jsme se do muzea porcelánových panenek, všechny byly moc hezké. A po panenkách nás pak čekalo další muzeum, kde byly vystaveny i Krýzovy jesličky, největší jesličky, zapsané do knihy rekordů. V muzeu byla ovšem i spousta jiných věcí, především starodávných. Pokračování na str. 3

Takhle nás vyfotografoval pan Stanislav Maxa, který vedl seminář o fotografii.

8. A SE TMELILA A FOTOGRAFOVALA

Pokračování ze str. 2

Druhý den nás čekal seminář o fotografování s panem Stanislavem Maxou. Představil nám historii fotografie a také nám ukázal, co se ve foťáku děje, když s ním fotografujeme. Poučil nás, co musí každý správný fotograf znát, aby udělal „dokonalý“ snímek. V rámci semináře se konalo také fotografování venku. K tomu nám pan Maxa půjčil fotoaparát. Naše snímky potom zhodnotil a upozornil na chyby, které jsme udě-

lali. Fotky dal paní učitelce na CD, abychom si je odvezli do školy. Poslední den nás už čekala jen cesta domů. Ráno jsme nasedli na vlak a z Benešova pak odjeli autobusem do Jílového. Letošní tmelení mě moc bavilo, protože s fotografováním to bylo zase něco jiného. A myslím, že se tenhle výlet líbil všem účastníkům.

Dominika Rybářová

Snímek vpravo zachytil dvě „fotografky“ z naší třídy v ulicích Jindřichova Hradce.

Na „desku cti“ se dostanou jen děti, které jsou výborné v učení, jsou aktivní a dělají něco pro školu. Jsou to žáci, kteří se hezky chovají, jsou ochotní a ohleduplní.

„Deska cti“ je vlastně jen nástěnka, co visí naproti ředitelně, ale vidět na ní svou fotku, to je panečku pocit! A tak jsem se přece cítila i já.

Žáka, který se dostane na desku cti, si vybere třída hlasováním nebo losováním, nebo se také

NAŠE ŠKOLNÍ „DESKA CTI“

třeba vybírá prostě jen tak, že se spolužáci shodnou, což se stalo zrovna v naší loňské 5. A.

Vybraní žáci reprezentují naši

školu, a tak je to celkem významná záležitost - pro děti, učitele a také pro rodiče těch šťastlivců. Já osobně jako vybraná na „desku cti“ jsem se cítila naprosto skvěle, a tak bych chtěla všem ostatním pogratulovat. A těm, kteří se na školní „desku cti“ pokoušejí dostat, přeji odvahu a hodně štěstí.

Kamila Rybářová

HODNOCENÍ TURNAJE VE FLORBALU NEBYLO PODLE MNE FÉROVÉ

Ve čtvrtek 8. 10. 2009 odjeli žáci naší školy na okresní kolo turnaje ve florbalu do Zličína. Bohužel prohráli a skončili ve své skupině poslední. Tento „turnaj“ byl určen pro žáky 1. až 5. tříd, ale vzhledem k tomu, že některá mužstva podváděla, není divu, že jsme skončili na posledním místě. Například: jedno mužstvo si přivezlo na turnaj žáky 6. i 7. tříd, v dalším brankář přehazoval polovinu hřiště, což se mělo správně

odpískat a míč by měl podle pravidel připadnout druhé straně - od brankáře (pokud má míček) dva metry, ale to se vůbec nedodržovalo. Nebo: u mantinelu se přou dva hráči, jeden od nás a jeden protihráč, já přiběhnu, oběma rukama držím hůl, ramenem vrazím do protihráče - a rozhodčí mi odpíská ruku... „Je v tom nějaká logika?“, říkala jsem si, ale na nic jsem nepřišla.

Bára Džerengová

CO SE NÁM VE ŠKOLE LÍBÍ

- **TĚLOCVIČNA:** Jak jste si jistě všichni všimli, o prázdninách nám ve škole předělali tělocvičnu. Přibyly tam hodiny, klec, nové obložení zdí a je nově vymalovaná. Nezměnily se jen parkety. (oggy)
- **TWISTER VE 2. POSCHODÍ:** Na chodbě v druhém patře budovy druhého stupně se objevila na zemi barevná kolečka. Ta jsou součástí hry twister, která bude žákům volně přístupná o přestávkách. Tento nápad vzešel od ekotýmu už v minulém roce a nyní ho

vytvořil pan učitel Pešta. Ještě zbývá vyrobit ke hře pár prvků a už brzy si žáci budou moci twisterem krátit přestávky. Nápad se zalíbil i prvnímu stupni, takže si tu určitě budou hrát i menší děti. (dory)

- **PRÁZDNINY:** Škola sice teprve nedávno začala, ale my už se těšíme na první prázdniny - podzimní. I ty dva dny (29. a 30. 10.) stojí určitě za to a dohromady s víkendem potěší jistě všechny žáky, ale i učitele. (re)

PŘIŠLO NA ADRESU REDAKCE JŠ

S JÍLOVSKOU ŠKOLOU JSEM SE LOUČILA NERADA

Žaneta Rybářová byla ještě v minulém školním roce redaktorkou našich novin.

Musím přiznat, že jsem jílovskou školu opouštěla nerada. Chodila jsem tam od první třídy až do deváté a zvykla jsem si na ni i na učitele. Líbilo se mi prostředí školy, její okolí, třídy a také skříňky v šatně. Na druhou stranu jsem

se ale na střední školu těšila a taky jsem byla ráda, že odejdu od některých bývalých spolužáků. Na nové škole se mi teď líbí mnohem víc. Mám tam spoustu kamarádek a je tam i legrace. Každý den se tam těším. Máme spoustu nových předmětů, jako je právo, psychologie nebo veřejná správa, a musím se tedy hodně učit. Do můj jezdím autobusem. V nové škole si můžeme vybírat ze dvou jídel, k tomu máme každý svou kartičku. Jsou tam také au-

tomaty na nápoje a kráček s očištěním, kde prodávají třeba párek v rohlíku a různé pečivo. U školy je velké hřiště s běžec-kou dráhou. O velkých přestávkách můžeme chodit ven na dvůr, když nám to paní profesorka dovolí. Příjemnou novinkou pro mne je, že zvonění na hodinu je písnička, kterou si žáci sami zvolí. A je toho ještě hodně, co se mi na téhle škole líbí, ale to by se mi do tohoto povídání ani nevešlo. Jsem tam spokojená. **Žaneta Rybářová**

NÁPAD

Ještě před prázdninami jsme na školním senátu řešili, jak omezit hluk v jídelně a napadlo nás, že bychom to mohli vyřešit tak, že jinak rozmístíme stoly. Mysleli jsme, že kamarádi se sesednou k jednomu malému stolu a nebudou na sebe křičet na velkou vzdálenost. Jenže v jídelně byl pak bohužel ještě větší hluk, protože to dost často nevycházelo a malé stoly byly daleko od sebe. Chtěli jsme do jídelny dát i kulaté stoly, ale nemáme na ně peníze.

Jirka Janoušek

O SVÁTKU 28. ŘÍJNA ZDARMA DO JÍLOVSKÝCH ŠTOL

Kdybyste nevěděli, co s volným časem, nebo si chcete prostě jen někam vyrazit a třeba se i něco dozvědět, například o minulosti Jílového u Prahy, navštivte jílovské Regionální muzeum a podívejte se na exponáty, které jsou tam vystaveny.

Pokud nechcete jít zrovna do muzea a jste spíš na pěší túry, ale spoň se v muzeu zastavte pro letáčky se seznamem pěších výletů po Jílovsku. A jestli nechcete jít ani na túru, pak můžete navštívit některou z jílovských štol. O nich najdete v muzeu také informace.

Ať půjdete nebo pojedete kamkoli, přeji vám šťastnou cestu!

Bára Džerengová

Poslední příležitost, kdy mohou letos zájemci navštívit jílovské štoly, je konec října. Ve sváteční den 28. 10. mají všichni vstup zdarma.

PODZIM OHLAŠUJE ZIMNÍ ČAS

*Sluníčko se ztrácí za mraky,
večerní červánky dělají zázraky.
Sady plné jablek a suchého listí,
stromy si nejspíš koruny čistí.*

*Louky plné suché trávy,
nad polem pluje oblak tmavý...*

*Tak to je podzim, škaredý čas...
Ale když přejde, co bude zas?
No přece zima a Vánoce!
Na ty se těšíme velice!*

Kamila Rybářová

LUŠTĚTE SE S NÁMI

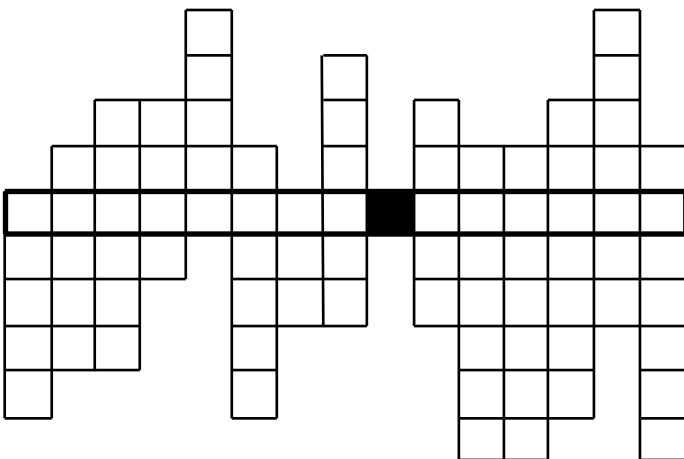
Učitel napsal na tabuli chemický vzorec a ptá se: „Jendo, řekni mi, co ten vzorec označuje.“

„To je..., hmm..., mám to na jazyku...“

„Proboha, rychle to vyplíni, protože to je .....“ (najdete v tajence)

1. Hmyz, který štípe hlavně v noci;
2. Píseň, která se hraje při státních slavnostních příležitostech;
3. Jsou chutě sladká, slaná, hořká a .....
4. Rostlina, nezbytná při výrobě piva;
5. Jméno českého krále, který nechal postavit Karlštejn;
6. Co zbude po pořezání dřeva;
7. Řeka protékající Egyptem;
8. Nejrychlejší zvíře na světě;
9. Ryba, která táhne z moří do našich řek;
10. Známe ořech vlašský a nebo ořech .....
11. Sestra princezny Xenie v dětském seriálu;
12. Slouží k tomu, abychom zapnuli svetr nebo halenku;
13. Výtvarná potřeba k malování;
14. Kamarádka pohádkové postavičky Hurvínka.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.

Tuto luštěnku pro vás připravila Dominika Rybářová.

SPRÁVNĚ VYLUŠTĚNOU TAJENKU posílejte na e-mailovou adresu jilovsky.skolak@seznam.cz. Jeden vylosovaný luštitel obdrží cenu.

POZVÁNKA DO KNIHOVNY

Každý správný jílovský čtenář ví, že ve městě máme knihovnu. Ta slouží jak dospělým, tak i těm nejmenším čtenářům. Najdeme tu nejružnější knihy - od pohádek a beletrie až po encyklopedie. Většina dětí v dnešní době používá bohužel spíš internet než knihy. Chápu je, protože na internetu můžeme všechno najít rychleji. Ale popravdě mi řeknete - nejsou knihy zajímavější? Někteří kluci a holky chtějí frajeřit a tvrdí, že knihy vůbec nečtou. Jejich škoda. Pro mne je kniha ten nejlepší přítel, pomáhá mi dostat se do jiného světa.

Ti, co rádi čtou jako já, můžou navštívit knihovnu v pondělí od 13.00 do 19.00 hodin, ve středu od 13.00 do 16.00 a ve čtvrtek od 13.00 do 15.00 h. Dospělí mají možnost půjčovat si knihy v pondělí od 10.00 do 19.00, ve středu od 8.00 do 16.00 a ve čtvrtek od 10.00 do 19.00 hodin. Zaměstnanci knihovny se tu v tuto dobu těší na každého čtenáře. Tak vzhůru do čtení! A čím víc, tím lépe.

Alina Malych

S novinářským kroužkem jsme před časem navštívili jílovskou městskou knihovnu. Povíдали jsme si o její historii i o knížkách. Zdejší pracovnice nám ochotně odpovídaly na všechny naše otázky. Foto: archiv JŠ

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK - časopis pro žáky Základní školy Jílové u Prahy. Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ: Jiří Janoušek 3. B, Barbora Džerengová 5. A, Kamila Rybářová 6. A, Majda Odjožna 6. A, Michaela Hozmanová 6. A, Aneta Cihlářová 6. A, Anička Romanová 6. A, Filip Rabiňák 6. A, Barbara Kahounová 6. B, Alina Malych 8. A, Dominika Rybářová 8. A, Gabriela Vacková 8. A; korektury Jaroslav Chlumecký 9. B; vedoucí kroužku Jana Linhartová. Toto vydání vyšlo 26. října 2009; ročník II., číslo 2, náklad 300 ks. www.zsjilove.cz

Naše téma: KAMARÁDSTVÍ A PŘÁTELSTVÍ

Téma kamarádství a přátelství jsme si tentokrát vybrali proto, že na začátku školního roku jako obvykle u nás probíhalo „ladění“ a „tmelení“ a také jsme přivítali naše přátele a kamarády z německé partnerské školy v Holzgerlingenu. O tom všem píšeme v těchto říjnových novinách. Naše příloha navíc přináší k tématu názory redaktorů JŠ, ale také některých jiných žáků z naší školy.

Tři dny pohromadě s celou třídou může být legrace, ale někdy taky třeba otrava. Záleží na okolnostech. Abychom se pořádně poznali a jako školáci 2. stupně ukázali, že už nejsme malé děti, vyrazili jsme na tři dny do světa „ladit“ vztahy v třídním kolektivu. Někdy se dařilo, někdy méně.

I PŘES NĚKTERÉ HÁDKY MÁM NAŠI TŘÍDU MOC RÁDA

Naše třída byla odjakživa vždycky strašně rozhádaná. Navíc nikdy neměla ráda „béčko“, a vlastně ani nevím proč. Letos už jsme v 6. A a s béčkem vycházíme zatím dobře. Už se dokonce těším, až pojedeme společně do Štefánikovy hvězdárny.

I když jsme v naší třídě hodně zapomětliví a tak trochu „uřvaní“, myslím si, že co od nás odešel jeden spolužák, jsme teď všichni kamarádi. Ale možná je to tím, že jsme už starší a nebo „laděním“, které se pro nás konalo letos od 14. do 16. září.

Sraz byl ráno u školy. Když se všichni konečně dostavili, vyrazili jsme s bágly na zádech do Boruku. Šli jsme přes Boží skálu až na nádraží. Když přijel vlak, paní učitelka s paní ředitelkou zavelely „nastupovat!“. Na jejich povel se všichni nahrnuli do vlaku a vyrazili jsme! Cesta nebyla obzvlášť dlouhá. Když jsme dorazili do místa pobytu ve Zlenicích, přidělovaly se pokoje. Byly tam sice nějaké dohady, které se týkaly holek, ale všechno nakonec dobře dopadlo. Hned druhý den jsme vyrazili do Hrusic za Mikešem. Tam to bylo

Zeptali jsme se spolužáků:

- 1) Jak má podle tebe vypadat opravdový přítel?
- 2) Čeho si na přátelství nejvíce ceníš a čeho ne?
- 3) Myslíš si, že jsi dobrý přítel?
- 4) Proč je dobré mít spoustu přátel?

Ali, 8. A:

- 1) Musí být kamarádský a hodně se smát. Rozhodně musí udržet tajemství a stát při mně.
- 2) Cením si, když je kamarádský, hodný a trochu bláznivý. Necením si, když je zlý, uráží mě, nebo mé kamarády. S takovými lidmi si radši nic nezačínat!
- 3) Myslím, že nejsem špatná, takže ano.
- 4) Užiješ si s nimi hodně legrace, pomůžou, poradí. Prostě přátelé patří k životu, bez nich by byl smutný.

MJ, 8. A:

- 1) Měl by mě vyslechnout kdykoliv to potřebuji, také by mi měl pomáhat a radit. Možná by bylo dobré, aby ho bavilo to samé co mne a asi by se mi měl podobat v chování. A hlavně musí umět udržet tajemství!
- 2) Nejvíce si cením, že se mu můžu svěřit. Někdo sice má sourozence, ale přítel je přítel. Mně se prostě přátelství líbí, i když se třeba někdy pohádáme. I to k němu patří.
- 3) Myslím, že jsem dobrá přítelkyně, ale obvykle bývám k přátelům stejná, jako jsou oni ke mně. Jak kdy.
- 4) Když nemáš přátele, tak nejsi moc společenská, nemůžeš si s nikým popovídat, smát se a dělat všelijaké „kraviny“.

Adriana, 8. B:

- 1) Když budu cokoliv potřebovat, tak mi pomůže, nebo se mě zastane.
- 2) Cením si musíš toho, že máš přátele a nesmíš je nijak ranit ani jim ublížit.
- 3) Každý je nejlepší přítel, jen se musí projevit ve správnou chvíli.
- 4) Musíš mít spoustu přátel, aby na tebe vždy byla vzpomínka, abys měla s kým vyrazit a promluvit si. Nikdo určitě nechce umřít sám.

Pusinka, 8. A:

- 1) Přítel by tě měl chápat a umět ti pomoci, když potřebuješ.
- 2) Cením si porozumění a důvěry.
- 3) No nevím, já totiž umím poslouchat jak v čem; a nesmím mít špatnou náladu.
- 4) Příteli se můžu svěřit a mám si s kým popovídat. Já mám fakt super kámošky, které mi rozumí a poradí mi.

Anketu připravila a za odpovědi děkuje Alina Malyš

moc hezké. V místní hospodě jsme si pak dali zmrzlinu a točenou kofolu. Na cestě zpátky jsme mávali z mostu na auta, která jela po dálnici. Ten večer se také konala diskotéka, na které jsme se zrovna s organizováním nijak zvlášť nevyznamenal, ale jinak to bylo dobré.

Třetí den před polednem přijela 6. B, se kterou jsme po obědě měli orientační běh na zřícenině Hláška. Když všichni doběhli do cíle, opékaly se buřty. Pak už nám všem ze 6. A nic jiného nezbyvalo, než vzít batohy na záda a

vyrazit na vlak.

Ve vlaku byli všichni moc unavení, a aby toho nebylo málo, v Čerčanech jsme museli čekat asi hodinu na nástupišti, takže jsme tam seděli jak bezdomovci na zemi a hráli tleskanou. Konečně jsme se dočkali vlaku a na nádraží v Boruku už čekali rodiče, kteří nás odvezli do našich pelíšků.

✻

Ladění se mi moc líbilo, i když ta diskotéka mohla být určitě lepší. Jsem ráda, že jsem naši třídu zase o něco víc poznala.

Aneta Cihlářová

Ve škole má každý svého kamaráda nebo přítele. Foto: Filip Rabiňák

KDO JE PŘÍTEL A KDO KAMARÁD?

Jestli mám říci, jaký je rozdíl mezi kamarádstvím a přátelstvím, vysvětlím to takhle:

KAMARÁDSTVÍ

Kamarádů můžeme mít hodně, můžeme je měnit často i zřídka. Většinou se ale z velkého kamarádství „vyklube“ přátelství. Kamarádství se může přihlásit i ze dne na den.

PŘÁTELSTVÍ

Přátelství je záležitost, která trvá dlouho. Přátele měníme jen velmi zřídka, proto takové přátelství někdy trvá i mnoho let. Je to velmi složitá věc. Podle mne je ale asi nemožné (až na vzácné výjimky), aby existovalo přátelství ze dne na den.

Bára Džerengová

NAROCKY JSEM OSLAVILA S KÁMOŠKOU

Dne 16. 10. jsem slavila narozeniny (11). Jela jsem do Aquapalace v Praze s mou „nej“ kámoškou Kamilkou. Byly jsme tam až do večera. Celý den jsme si užívaly na tobogánech a ve vířivkách, celý den jsme jedly zmrzliny a byla to paráda.

Majda Odjožna

KAMARÁDSTVÍ MŮŽE PŘINĚST I ZKLAMÁNÍ

Všechno začalo, když se přistěhovala jedna rodina do paneláku, kde jsem bydlela i já. Byly nám dva roky. S rodiči jsem žila v prvním patře a Emma nad námi, ve druhém. O rok později jsme začaly spolu chodit do školky. To už jsme společně chodily i na procházky nebo nakupovat. Byly jsme jako sestry.

Pak začala škola a první třída. Dostaly jsme se dokonce do stej-

né 1. A! Všechno bylo dokonalé, ale zkazilo se to ve čtvrté třídě. Emma se odstěhovala do Petrova a já jsem zůstala v Jílovém.

Začala jsem tedy kamarádit s jinou holkou ze třídy a byly jsme dost dlouho nejlepší kamarádky. Asi tak po dvou letech se to ale nějak zvrtilo. Má oblíbená kamarádka už se mnou kamarádit nechtěla. Dá se říci, že mě „odkoplá“! Přemýšlela jsem, proč asi...

Možná to tuším, nejspíš se naštvála, že chodím i s jinými spolužačkami. Nikdy jsme se o tom nebavily, nechci se hádat. Ale moc jí děkuji. Víím, že takový je život! A tak jsem už zase nejlepší kamarádka s Emmou, i když bydlí úplně někde jinde. Vrátily jsme se zase k sobě a tento rok je to přesně deset let, co trvá to naše NEJVĚTŠÍ KAMARÁDSTVÍ!

Michaela Hozmanová

Dobrým „kamarádem“ nám může být třeba i oblíbené zvířátko.

ANI IDEÁLNÍ KAMARÁDKA NEMŮŽE BÝT DOKONALÁ

Já si dobře umím představit svou ideální kamarádku. Sice mám hodně známých a jsem za ně opravdu moc a moc vděčná, ale i oni mají občas svoje vrtochy. Přesto mám svou dokonalou představu o ideální kamarádce.

Bydlela by blízko mne, abychom mohly chodit společně do školy. Byla by spolehlivá a nevyradila by ani nejtajnější přání a domluvy. Bylo by fajn, kdyby mi vždycky ve všem pomohla nebo poradila, postavila se za mne, kdybych byla v „úzkých“ a taky by mě ve všem podporovala. Chtěla bych taky, aby se vyhnula té nejděšnější vlastnosti, kterou je závist. Nesnáším lidi, kteří si pořád něco závidí a kvůli tomu pak vznikají hádky. Já bych se totiž nerada pohádala s kýmkoli.

Svou kamarádku bych chtěla přimět k tomu, aby se mi na oplátku taky svěřovala se vším, důvěřovala mi a nikdy by mi nic nezalhalo. Nemám taky ráda, když se po mně někdo „opičí“, jako by mě

snad chtěl kopírovat. To se mi nelíbí, proto bych u své kamarádky tuhle vlastnost nechtěla.

Přemyslím, že je to možná hodně požadavků, které by měla splňovat má ideální kamarádka. Přesto věřím, že možná někdo takový

přece jen existuje. Moc bych si to přála, ale nevadilo by mi, kdyby se všechny mé představy nesplnily. Vždyť nemůžeme potkávat jen samé ideální lidi a je důležité občas si říct, že nikdo není dokonalý (ani ty, ani já!).

Kamila Rybářová

Jsou to kamarádky, nebo přítelkyně? Co myslíte? Ale vlastně na tom asi příliš ani nezáleží. Hlavně, že jsou spolu. Foto: archiv JŠ

FALEŠNÉ KAMARÁDSTVÍ

Jednou, když jsem opět přijel za babičkou na chalupu do Velké Chmelištné, potkal jsem jednoho kluka. Jmenoval se Zdenda. Protože jsem tam tehdy neměl žádné známé, nebylo divu, že jsme se skamarádili. A zdálo se, že jsme opravdu dobrými přáteli. Trvalo to týden a sblížili jsme se tak, že jsme začali společně provádět různé vylomeniny.

Jednou jsem řekl Zdendovi, že takhle přece nemůžeme pokračovat. „Nedělej to, dostaneš zaracha“, říkal jsem mu. Ale Zdenda si nenechal říct a přemlouval mě. „Pojď, nic se nestane, jen zazvoníme a utečeme“. Jenže já nechtěl. Chvilí jsem se hádali a potom jsem odjel na kole pryč. Cestou jsem o tom přemýšlel a uvědomil jsem si, že tohle nebylo pravé kamarádství a přátelství. Zdenda chtěl prostě jenom zlobit. On mě totiž dokonce naváděl, abych zvonil a sám se schovával. Prostě to bylo falešné kamarádství.

Jirka Janoušek